Absence of rest. — न्तम् ind. Incessantly, continually; मयूखेरश्रान्तं तपित यदि देवो दिनकरः U.6.14; अश्रान्तश्रुतिपाठपूत-रसनाविर्मृतभूरिस्तवा N.

अश्रवण a. Deaf, having no ears. -ण: A snake. -णम् Loss of hearing, deafness.

अश्राद्य a. 1 Not to be heard. -2 Unfit to be heard, not to be spoken of.

अश्रातस् ind. Ved. In an uncooked manner, raw. यद श्रातो जुहोतन यद्यश्रातो ममत्तन Rv. 10. 179. 1.

अश्राह a. 1 Not performing the Srāddha ceremony, not entitled to it, not belonging or relating to it. -द्धः Non-performance of a Srāddha q. v. -Comp. -भोजिन् a. one who has vowed not to eat during the performance of a Srāddha ceremony. जते P. III. 2. 80.

अश्निः, -श्री f. [अस्यते संहन्यते अनया अश् वक्कःयादि ि कि; cf. Un. 4.137] 1 A corner, angle (of a room, house &c. changed to अश्न at the end of comp. with चतुर्, त्रि, षट् and a few other words; see चतुरहा); अष्टाश्रिवें बजः Ait. Br. -2 The sharp side or edge (of a weapon &c.); यत्रस्य हन्तुः कुलिशं कुण्ठिताश्रीव लक्ष्यते Ku. 2.20. -3 The sharp side of anything.

अश्रिमत् a. Cornered, angular.

अश्रित a. Ved. Difficult of access.

अश्री Ill-luck (personified as a goddess).

अश्रीक a. 1 Having no splendour, without beauty, pale; अश्रीकाः काश्विदन्तर्दिशं इव दिश्वरे दाहमुद्भान्तसत्त्वाः Si. 15. 96. -2 Unlucky, unpropitious, not prosperous.

अश्रीमत् a. Unfortunate, unlucky, Rām. 1. 6. 16.

अश्रीर [न श्रीः अश्रीः अस्त्यर्थे॰ र] Ved. 1 Ugly, ill-looking; अश्रीर इव जामाता Rv. 8. 2. 20. -2 Inauspicious.

अश्रील = अश्रीक q. v.

अशु n. [अश्रुते व्याप्नोति नेत्रमदर्शनाय, अश्-कृत् Un. 5. 29, 2. 13, 4. 102] A tear; पपात भूमी सह सैनिकाश्रुभिः R. 3. 61. [cf. Zend asru.; Pers. ars.]. —Cemp.—उपहत a. affected by tears, covered with tears.—कला a tear-drop.—नाली Fistula Lachrymalis.—पारेपूर्ण a. filled with tears; अश्र having eyes filled with tears, bathed in tears.—पातः flow of tears, shedding tears.—पूर्ण a. filled with tears; आइल troubled and filled with tears तं तथा कृपयाविष्टमश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् Bg. 2. 1. —मुख a. suffused with tears, (suddenly) bursting into tears; एकपदेऽश्रुमुखी संवता V. 5; संसदश्रुमुखी बभी R. 15. 66; Ku. 6. 92.—लोचन,—नेत्र a. with tears in the eyes, with tearful eyes.—शालिन a. having tears, tearful.

সমূব a. 1 Unheard, inaudible. -2 Contrary to the Vedas, -3 Not acquinted with the Śāstras,

foolish, uneducated; भागं विद्याधनात्तस्मात् स लभेताश्रुतोऽपि सन् $\mathrm{Day}.$

अश्रोत a. Not sanctioned by the Vedas.

अश्चिति a. Without ears. -तिः m. (archaic) A serpent; देववंशान्पितृवंशान् ब्रह्मवंशाश्च शाश्चतान् । सन्त्यज्य मूडा वर्तन्ते ततो यान्त्यश्चतीपथम् ॥ Mb. 12. 11. 17. -तिः f. Not hearing, forgetfulness; अश्वतिमभिनीय U. 3. -Comp. -धर् a. 1 Not striking the ear or attention. -2 not knowing the Vedas.

अश्रेयस् a. 1 Not better, inferior, worse; अश्रेयान् श्रेयसीं जातिं गच्छत्यासप्तमाद्युगात् Ms. 10.62. -2 Worthless, useless. n. (-स्) Mischief, unhappiness.

अश्रेष्ठ a. Not the best, inferior, worse; bad, vile.

সংসাঘা f. Absence of self-praise, modesty; Nir.4.10.

সমাহ্য a. 1 Undeserving of praise or honour, worthless. -2 Base, mean, censurable.

अश्रीक a. Unlucky, unpropitious; अश्रीकमेतत्साधूनां यत्र जुहृत्यमी हिनः Ms. 4. 206.

अस्त्रील a. [न श्रियं लाति ला-क,] 1 Unpleasant, ugly. -2 Vulgar, obscene, coarse; अश्लीलप्रायान् कलकलान् Dk. 49; ⁰परिवाद III report; भास्करालोकनाश्रीलपरिवादादि वर्जयेत् Y. 1. 33. -3 Abusive. -लम् 1 Rustic or coarse language, low abuse. -2 (In Rhet.) A fault of composition; using such words as produce in the mind of the hearer a feeling of shame, disgust or inauspiciousness; त्रिधा अश्लीलम्; त्रिधेति-त्रीडाजुगुप्सा-मङ्गलब्यज्ञकत्वात् $\mathbf{K}.$ $\mathbf{P.7};$ e. g. \mathbf{in} साधनं सुमहद्यस्यः; सुग्धा कुड्मिलताननेन दथती वायुं स्थिता तत्र सा, and मृदुपवनविभिन्नो मित्रयाया विनाशात्, the words साधन, वायु and विनाश are अश्वील, and produce respectively a sense of shame, disgust and inauspiciousness, साधन suggesting the sense of लिझ (male organ of generation), वायु of the अपान wind (that escaping at the anus), and विनाश, of मृत्यु (death); cf. the instances under S. D. 574; दप्तारिविजये राजन साधनं सुमहत्तव। प्रससार शनैर्वायुर्विनाशे तन्वि ते तदा॥

अश्रेषा [न श्रिष्यति यत्रोतपन्नेन शिशुना, श्रिष्—घण् Tv.]
1 The 9th Nakṣatra of lunar mansion containing five stars. —2 Disunion, disjunction. —Comp. —जः, —भवः, भः N. of Ketu, i. e. the descending node. —शान्तिः f. an expiatory ceremony performed on account of the birth of a child under the Aśleṣā.

अश्लोन a. Ved. Not lame.

अरवः [अश्नुते अध्वानं व्याप्रोति, महाशनो वा भवति Nir.; अश्—कन् Un. 1. 149] 1 A horse; the horses are said to have 7 breeds:-अमृताद् बाष्पतो बहेर्वदेभ्योऽण्डाच गर्भतः। साम्नो ह्यानामृत्पत्तिः सप्तथा परिकीर्तिता ॥ —2 A symbolical expression for the number 'seven' (that being the number of the horses of the Sun) स्यार्थमंसजस्तताः सगुरवः शार्द्लविकीडितम् V. Ratn. —3 A race of men